

ligt, men, naar det skeer saaledes, indseer jeg ikke, at der er noget Betænkeligt i, at de maae underkaste sig Examen.

Ostermann: Jeg skulde dog tillade mig atter at bemærke, at Prøven maa blive noget forskjellig, hvilket jeg ogsaa troer at kunne oplyse. Naar en Discipel underkaster sig den omtalte Examen ved Rønne Skole, da forlanger man af ham, at han i Historien skal kjende f. Ex. de nordiske Rigers, saavel som ogsaa Frankrigs og Englands Historie, fordi han har læst dette i Aarets Løb, medens man, naar han gaaer over i en anden Skole, vil forlange, at han skal underkaste sig Prøve ogsaa i, hvad han har læst i det foregaaende Aar (Madvig: Ja, saa gjør man feil!). — Nu, det er mig visseelig hjært at høre dette af den høitærede Underviisningsdirecteur; jeg skal heller ikke undlade at tage det til Indtægt.

Novling: Det Forslag, hvorom der sidst har været Tale, nemlig Udvalgets Nr. 7, gjør naturligtvis et andet Indtryk paa mig, end paa den ærede Rigsdagsmand, som sidder foran mig (Ostermann). Det var netop den Ordning af Forholdet, jeg tillod mig at foreslaae ved Sagens anden Behandling, og de Bemærkninger, som den ærede Rigsdagsmand, der sidst havde Ordet, ansøgte, troer jeg allerede dengang at have tilstrækkeligt imødegaaet. Jeg ansaae det dengang ikke for ganske nødvendigt, at denne Ordning udtrykkelig blev foreskrevet ved en særegen Lovbestemmelse. Jeg kan ikke nægte, at det ogsaa endnu forekommer mig noget syndeligt, at Thinget her beskæftiger sig med saa fine og i det Enkelte gaaende Bestemmelser om en enkelt Skole, efterat Regjeringen har troet sig berettiget til aldeles paa egen Haand at afgjøre det hele almindelige Spørgsmaal om de lærde Skolers Reform og bringe denne i Udførelse. Hvad det næste Punkt angaaer er jeg ganske enig i den første Deel, nemlig, at „een af Rønne Skoles Lærere skal kunne tillægges Overlærers Gage.“ Jeg troer, at det kan være meget hensigtsmæssigt, at der gives Skolen

Leerer, naar den har faaet en saadan, men jeg mener, at det, der er det Unsiklige, er, at Skolen kan beholde en Lærer paa Grund af hans Dygtighed som Lærer ved Skolen. Dersom det er af Bigtighed for Skolen, at kunne beholde en dygtig Lærer i Latin og Græsk eller i Naturvidenskab og Mathematik — det er nemlig kun disse 2 Classer af Lærere, der efter de gjældende Bestemmelser kunne blive Overlærere — saa er det navnlig for en Realskole ikke mindre ønskeligt at kunne sikke sig en dygtig Lærer i de nyere Sprog især i Modersmaalet. Jeg kan derfor ikke Andet end billige den Deel af Forslaget, men derimod kan jeg ikke ansee det for rigtigt ogsaa at medtage Resten, hvorved det kun vilde blive muligt at give de 2 forstævnte Classer Overlærers Gage. En saadan Bestemmelse vilde let kunne føre til, at det i Regelen altid var en Philolog, der var Overlærer ved Skolen, og Skolen vilde da staae i Fare for at miste sin Charakter som Realskole, idet den ikke blev væsentlig andet end den nederste Etage af en Latinsskole.

Den ærede Ordførers Frygt for, at denne Lærer, naar man gif ind paa mit Forslag, skulde blive stillet under mindre gunstige Vilkaar end andre Overlærere, troer jeg dog ikke er tilstrækkelig grundet. Thi naar han hører til en af de Classer af Lærere, der efter Bestemmelserne kunne avancere til Overlærersposter, saa kan der aldeles ingen Tvivl være om, at Administrationen vil beregne ham Anciennitet som Overlærer fra den Tid, der er tilstaaet ham Gage som saadan.

Oppermann: Med Hensyn til de Bemærkninger, der bleve gjorte af den ærede Taler, som sidst satte sig, maa jeg gjøre opmærksom paa, at Udvalgets Forslag om en Ansættelse af en Overlærer er stillet saaledes, at den ærede Taler er uberettiget til at antage, at Overlæreren nødvendigtvis skulde være en Philolog. Var det Modsatte Tilfældet, vilde jeg ikke have tiltraadt Udvalgets Indstilling, men jeg kan ikke troe, at Ministeriet nogensinde vil kunne benytte den foreslaaede Bestemmelse paa en saa eenfaldig Maade.